

Dankwoord

Februari 1996. Op de snijzaal van Kees Roos ben ik plakjes aan het snijden van testis-materiaal. Als student loop ik op dat moment stage bij Eduardo. Jan Peute wandelt binnen om even een praatje te maken. Of ik het leuk zou vinden AIO te worden op een vervolgproject van Eduardo. (!?) Ik wist niet wat me overkwam. Ik kon nog anderhalf jaar verder studeren en was bezig een buitenlandse stage in Rennes te regelen. Uiteindelijk heb ik dan toch gekozen voor snel afstuderen en AIO worden. Ik heb er geen spijt van gehad. Vier en een half jaar heb ik met veel plezier rondgelopen bij de Vergelijkende Endocrinologie. Een ontzettend leuk en interessant onderzoeksonderwerp en een ideale werksfeer; wat kan je je als promovenda nog meer wensen? Middels dit verhaal wil ik iedereen van de zuidvleugel op de 2de verdieping van het Kruytgebouw zeer hartelijk bedanken voor hun bijdrage aan het welslagen van mijn promotieonderzoek. Ook wil ik mijn waardering laten blijken voor de mensen buiten het werk die me aangemoedigd hebben.

Allereerst wil ik mijn opa, Pierre Dubois, hier noemen. Zijn woorden deden mij besluiten om het AIO-project te beginnen. Helaas kan hij de promotie niet meer meemaken.

Jan en Thijs, mijn co-promotores. Jullie zijn het dichtst betrokken geweest bij het hele project en daarom is het ook het moeilijkst iets leuks voor jullie op te schrijven. Jan, bedankt voor het vertrouwen, je kritische oog en toewijding. Veel van je schaarse vrije tijd stopte je in het verbeteren van mijn manuscripten. Op elk moment kon ik je kamer binnenstappen met een kleinigheid of een groter probleem. Ik hoop hiermee te ontcrachten, dat je dacht te weinig tijd voor me te hebben. Thijs, ook op jou kon ik altijd rekenen. Aan elk praktisch probleem wist jij een mouw te passen. Gelukkig heb ik inmiddels ook een aardige expertise opgebouwd, zodat jij ook af en toe wat aan mij moet vragen. En Thijs, leer maar gauw hoe je moet Photoshopen, want daar kan je aardige dingen mee doen.

Ook buiten het werk gingen we wekelijks met elkaar om. Onze squashpartijen kunnen hier natuurlijk niet onopgemerkt blijven. Ik heb me aan de belofte gehouden om tegen het einde van mijn promotie ook eens van jullie te kunnen winnen. Thijs, houd je in de toekomst wel een beetje rekening met

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42

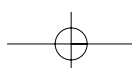
1 Jan? Verder hielden we elkaar op de hoogte van sportaangelegenheden, orkest,
2 uitjes, vakanties, familie etc. Jullie interesse voor de persoon achter de AIO
3 bleek ook wel uit jullie steun tijdens mijn ziekte.

4 Henk, mijn promotor. Dank je wel voor het behouden van overzicht in
5 mijn promotieonderzoek. De door jou ingestelde brainstorm-dagen waren in
6 dat opzicht zeer nuttig. Als ik dacht de vraagstelling duidelijk voor ogen te heb-
7 ben, kon jij deze toch altijd nog veel meer verduidelijken. Ik vind het jammer,
8 dat we niet meer zijn toegekomen aan de regulatie van de GnRH receptor.
9 Moeder Natuur en de krappe tijd noopten ons om de experimenten af te bla-
10 zen. Buiten het werk om, vond ik het eten na het labuitje bij jou thuis altijd
11 een hoogtepunt. Gewoon gezellig, met medewerkers, AIO's en studenten onder
12 elkaar.

13 Ine en Maartje, mijn paranimfen. Ine, ik wist al tijdens mijn derde AIO-
14 jaar, dat ik jou wilde vragen om mijn paranimf te worden. Gewoon, omdat je
15 een collega bent, die ik graag mag en omdat je me aan mijn moeder doet den-
16 ken (mag ik dit wel zeggen?). Het toeval wilde, dat je zelfs echt in mijn project
17 betrokken raakte, omdat er GAP-RIA's opgezet moesten worden. We vertellen
18 niemand, dat de GAP-RIA het nu niet meer wil doen. Maartje, als lessenaar-
19 genoot en bestuursmaatje in het USConcert zijn we al jaren goede vriendin-
20 nen. Dankzij jouw onvoorwaardelijk steun en aanwezigheid tijdens mijn moei-
21 lijke periode, ben ik er weer bovenop gekomen. Ik ben reuzeblij, dat je para-
22 nimf wilde worden. En nu je weet hoe meerval smaakt, ben je goed in het
23 onderwerp ingewijd.

24 Een AIO kan eigenlijk niet zonder hulp van studenten in zijn/haar pro-
25 ject, zo ook ik niet. Bedankt Pauline van der Voort (niet echt mijn student, maar
26 wel het voorwerk gedaan), Aletta Florijn, Claudia Leemereise, Siona Slob (nu
27 ook voor het AIO-schap gevallen), Anne Hindriks en Meike Vos. Jullie bijdra-
28 gen waren soms zelfs zo belangrijk, dat een aantal van jullie mede-auteur
29 geworden is van een publicatie. Ik bedank jullie ook voor de gezellige tijd op
30 het lab. Ik heb veel van jullie geleerd; ik hoop, dat jullie van mij ook wat heb-
31 ben opgestoken!

32 Mijn kamergenoten van Z208. Drie lotgenoten (AIO's) en een analiste,
33 allen van het vrouwelijke geslacht op één kamer, dat kon nooit wat worden
34 dachten de meesten. Er is inderdaad veel en gezellig gekletst, maar zeker ook
35 hard gewerkt. Marion, jij was als eerste van ons aan de beurt om te promove-
36 ren en dus een voorbeeld. We zijn qua karakter misschien elkaars tegenpolen,
37 maar we konden goed praten over het werk, gezondheid, huizen, kinderen etc.
38 Dat de (degelijke Duitse?) thermosfles voor de thee kapot ging aan het eind
39 van jouw promotieperiode, was iets te symbolisch voor je vertrek. Cristina,
40 thank you for a nice time in our room. Phone calls from Portugal and travel
41 agencies, computer problems, scientific problems; these things created a lively
42

atmosphere. Good luck with your last part of the thesis. Marjolein, ik heb met plezier genoten van al je spannende reisverhalen. Marja, nog maar kort kamer-
genoot, maar gelukkig heb je een nieuwe waterkoker en thermoskan meege-
bracht.

Verder wil ik de overige AIO's en medewerkers bedanken voor hun gezelligheid en belangstelling: Maarten, Dimitri, Henry, Frank, Eduardo, Koen, Wytse, Coby, Joke, Marjan Pijnenburg (gezellige lab- en squashgenoot van het eerste uur), Jan B (moleculair biologen blijven een apart soort biologen, zeker als het over stambomen gaat, en squashen..., dat kunnen ze wel!), Rüdiger (de wandelende kennisbron), Astrid (met een knipoog: de altijd opgewekte muts [hier krijg ik echt commentaar op]), Jan L (de ouderwetse homo universalis, waarvan er helaas te weinig nog van rondlopen), Cor (hoeveel objectglaasjes? ja, echt 10 pakjes) en Angela (altijd beschikbaar voor een babbeltje, een dropje, een faxje, een poststuk verzenden etc. etc.).

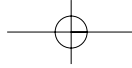
Veel dank ben ik verschuldigd aan de dierverzorgers: meneer van Oostrum, Henk, Job en Ko. Jullie hebben alle meervallen voor mijn experimenten gekweekt. Tijdens de experimenten hebben jullie ze goed in de gaten gehouden en ook vaak gevoerd. Henk, ik wil jou speciaal bedanken voor de prettige samenwerking en je kundige kijk op de gezondheid van de vissen. Zonder een gezond proefdier begin je niets!

De medewerkers van de fotografie, Frits, Piet, Wil en Ronald, wil ik graag bedanken voor het ontwikkelen van alle films, het leren van Photoshop, het printen van figuren en het scannen van vele dia's en negatieven. De laatste tijd kwam ik bijna dagelijks binnenstormen om nog even een figuur te wijzigen of een printje te maken. Het was geen probleem, het leek zelfs of jullie op me rekenden, want er was altijd wel een computer vrij of even tijd voor een printje (en een praatje). Dankzij jullie training kan ik me nu goed redden in Photoshop, maar met een simpel trucje van Piet of Frits gaat het toch altijd weer beter. Ik heb zo heel wat foto's "wat aardiger gemaakt om naar te kijken". Maar of ik echt zo'n grote Manipulator ben..... Frits, reserveer je alvast een startplaats voor de Pheidippidesloop?

Verder bedank ik de overige medewerkers van Z3; Maarten Terlouw, Marcel Kramer en de medewerkers van Vormgeving. Een extra dank-je-wel voor Emy Franck voor de layout en cover van het proefschrift.

Hans Meek, uit Nijmegen, jou wil ik graag bedanken voor de prettige samenwerking. Jouw expertise op het gebied van de anatomie van vissenherse-
nen kwam daarbij goed van pas. In het begin had men helaas niet zoveel ver-
trouwen in het chicken-II project. Ik ben blij, dat we doorgezet hebben; er is
tenslotte een "fantastisch stuk" (Henk's woorden) uitgerold.

Buiten het lab nam het Utrechtsch Studenten Concert een belangrijke plaats in. Meespelen in een orkest is een bijzondere ervaring: inspanning en ontspanning tegelijk. Bedankt orkestgenoten, voor de ontzettend leuke en leerzame tijd naast studie en werk.

1 Tot slot wil ik mijn familie bedanken: mijn ouders, zusje en de oma's. De
2 oma's voor hun altijd aanwezige belangstelling voor mijn onderzoek. Jullie
3 hebben zelfs de reprints van de eerste publicaties proberen te lezen. Marc, jouw
4 biologielessen hebben natuurlijk ten grondslag gelegen aan het feit dat ik bio-
5 logie ben gaan studeren. Eindelijk kan je dochter je nu iets vertellen over een
6 biologisch onderwerp, waar jij nog weinig van weet. Renée, ook al begreep je
7 misschien de "ballen" van mijn onderzoek, toch ben je trots op een dochter die
8 aan meervallen en hun puberteit werkt. Een bidprentje van Franciscus uit Assisi
9 helpt echt als de vissen schimmel hebben.

10 Op de laatste plaats, maar niet het minst, wil ik jou bedanken, Pieter. Je
11 zult flink wat geduld moeten hebben gehad met mij. Meestal was ik te moe om
12 samen nog iets te ondernemen, maar je wist me meestal toch te peppen en even
13 een rondje te fietsen of te wandelen. Ik neem me voor om wat minder te tob-
14 ben. En we gaan eindelijk op vakantie, want dat hebben we zeker verdiend!

15

16 Bedankt!

17

18 Eline

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

